

העוררת

עמותת אלגזאלי (ע"ר 580117273)
ע"י ב"כ עוה"ד יעל טישלר
מרח' כנפי נשרים 15, ירושלים
טל: 052-4322449 פקס': 02-5020516

- נ ג ד -

המשיב

משרד החינוך
ע"י ב"כ מלשכת היועצת המשפטית במשרד החינוך
רח' דבורה הנביאה 2, ירושלים
טל: 02-5603740 פקס': 02-5603840

החלטה

בפנינו דיון בערר שעניינו דחיית בקשה לקבל רישיון לגני ילדים חדשים בסמלים 557751 ו-557769 בשנה"ל תשפ"א.

החלטות מנכ"ל המשיב

החלטות מנכ"ל המשיב (להלן: "המנכ"ל") ניתנו ביום 18.10.2020 בעקבות בקשה לרישיון להעברת הגנים למבנה אחר בעיר טירה לקראת שנה"ל תשפ"א. ההנמקה בשתי ההחלטות היא כדלקמן:

"עפ"י ממונה הבטיחות המבנה אינו ראוי ומתאים לשמש כמוסד חינוכי:
המבנה בהליך שיפוץ ומהווה סכנה בטיחותית לילדים".

עיקרי טענות הערר

הערר הוגש ביום 10.12.2020 במסגרתו נטען כי העוררת מפעילה בעיר טירה 6 גני ילדים ברישיון מזה מספר שנים. הגנים אותם הפעילה העוררת בשנה"ל תשע"ט-תש"פ שחנו במבנים שבעלות העירייה ופעלו ברישיון. עד לשנת 2019 הוקצו המבנים על ידי העירייה לעוררת וקיבלו רישיון הפעלה כדין.

העוררת מעלה בערר טענות שנוגעות לעתירה מנהלית בנוגע למכרז שערכה עיריית טירה להקצאת מבנים, טענות שנוגעות להליך ההקצאה ולפינוי המבנים בהם הפעילה את הגנים בשנים עברו כאמור. לטענת העוררת, ביום 6.5.2020 ניתן תוקף של פסק דין להסכמת הצדדים באותה עתירה מינהלית המחייב את העוררת למצוא מבנים אחרים להפעלת שני הגנים, זאת פחות מ-4 חודשים לפני פתיחת שנת הלימודים. העוררת טענה כי היא החלה לשפץ את מבנים החדשים אותה השכירה ממשכיר פרטי ובמהלך החודשים יולי ואוגוסט 2020 היא פעלה ללא לאות לטענתה, על מנת לבצע את כל התיקונים הנדרשים במבנים בהתאם לתוכנית בטיחות שקבע יועץ הבטיחות מטעמה

וכאשר היא הציבה יעד לעצמה כי כל הליקויים במבנה יתוקנו עד ליום 1.8.2020. במהלך חודש אוגוסט 2020 עמדו המבנים מוכנים וערוכים לפתיחת שנה"ל לפי טענתה. אולם, בתאריכים 13.7.2020 ו-16.7.2020 נחתמו חו"ד של מנהל תחום בטיחות במשיב, מר טל דנינו, הממליצות לא להעניק רישיונות לגנים, זאת מבלי שנערך ביקור נוסף במקום לבדוק האם בוצעו תיקונים על ידי העוררת בגנים. משכך נדחו הבקשות בהחלטות מנכ"ל המשיב כאמור בפתח החלטה זו. לטענת העוררת, הגן היה ערוך ומוכן בתחילת שנה"ל תשפ"א ואין עילה מהותית לסרב להעניק לגנים רישיונות לאותה שנה.

בטיעון המפורט שמופיע בערר נטען, בין היתר, כי העוררת העלתה דו"חות התאמת תשתית לשני הגנים בהם מצויין כי על העוררת לסיים את כל עבודות השיפוץ עד ליום 1.8.2020 (טפסי התאמת תשתית לשני הגנים, צורפו כנספח ג' לערר; דו"חות הבודק מטעם המשיב, מר רוני מבורך, צורפו כנספח ד' לערר). נטען כי נציג העירייה פנה למשיב בבקשה שתיערך ביקורת נוספת בתחילת חודש אוגוסט, עם סיום השיפוץ, אולם בקשתו נדחתה. לטענת העוררת, הגנים מספקים מענה חינוכי לילדי העיר טירה שאין בידי העירייה לספקו וכי העירייה תומכת בהפעלת הגנים.

לטענת העוררת היא נאלצה לעבור מהמבנים הישנים בהם פעלה למבנים חדשים אך ורק בשל הליך משפטי שניהלה, כאשר פסק הדין בהליך זה ניתן ביום 6.5.2020, פחות מ-4 חודשים לפני פתיחת שנה"ל. העוררת מסכימה עם הקביעה כי בחודש יולי לא ניתן היה לאשר את מבנה הגן אולם לטענתה שבועות ספורים לאחר מכן הושלם השיפוץ. לטענתה, המבדק שנערך ביולי, לא משקף את מצב הגן בחודש אוגוסט. לטענתה, על פי דו"ח יועץ הבטיחות מטעם העוררת מיום 26.8.2020 אין במוסד מפגעים בקדימות 0 ו-1 המונעים מתן רישיון והוא אוחד באישורים הבטיחותיים הנדרשים ומכאן, שהעוררת הייתה ערוכה במועד לפתיחת שנת הלימודים תשפ"א.

לטענת העוררת, מכיוון שמדובר בגנים שפעלו בשנים קודמות ברישיון, וכאשר הבקשות הוגשו כתוצאה מהעברת הגנים למבנים חדשים, ההחלטה לא סבירה באופן קיצוני. העוררת מוסיפה כי היה על המשיב להתייחס לבקשות העברה כבקשות לחידוש רישיון, לרבות בכל הנוגע למתן זכות טיעון ולמתן הזדמנות לתקן ליקויים לפני החלטת הדחייה. לטענת העוררת לוח הזמנים נכפה עליה והיא נאלצה לפעול במהירות האפשרית בהתאם להסכמות שהושגו בין הצדדים לעתירה המנהלית. לטענתה, היא הסתמכה על דברי יועץ הבטיחות וסברה שתינתן לה אפשרות להגיש עדכון עם סיום השיפוצים. העוררת טענה כי פעלה בתום לב ובשקיפות ונפגע אינטרס ההסתמכות שלה. בנוסף נפגע לטענתה אינטרס ההסתמכות של ההורים ונפגע צוות העובדים בגנים. העוררת טענה כי היא מצויה בקשר רציף עם מנכ"ל עיריית טירה, אשר תומך בפעילות העמותה ובהפעלת הגנים וכי משמעות אי מתן הרישיונות היא שלילת תקצוב של למעלה ממיליון ₪.

עיקרי טענות המשיב

בכתב התשובה טען המשיב כי דין הערר להידחות, שכן החלטת המנכ"ל ניתנה כדין וכי לא זו בלבד שהעוררת לא הייתה מוכנה לפתיחת שנת הלימודים והמבנים היו בשיפוצים עד לחודש אוגוסט 2020, העוררת הסתירה מהמשיב את מצבם של הגנים תוך שהיא מייצרת מצג שווא כאילו השיפוצים נסתיימו בחודש יוני 2020.

המשיב פרט בכתב התשובה את המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית לקבלת רישיון לבתי ספר ולגנים, כאשר סעיף 3 לחוק הפיקוח על בתי ספר, התשכ"ט-1969 (להלן: "חוק הפיקוח") מורה כי לא יפתח אדם בית ספר ולא יקיימו אלא אם יש בידו רישיון לפי חוק זה ובהתאם לתנאיו.

בכל הנוגע להשתלשלות העניינים הרלוונטית לבקשות שהגישה העוררת נטען כי כבר ביום 16.3.2020 החלה העוררת להעלות מסמכים בבקשות הרישוי, במצב של העברת מבנה. הבקשות הוגשו ביום 12.5.2020.

המשיב מפנה לטופס התאמת תשתית שהגישה העוררת ואשר נחתם ביום 27.4.2020 על ידי בודק בטיחות מטעם העוררת ביום 27.4.2020 בו מצויין כי המבדק בוצע ביום 15.1.2020. במסמך זה מצויין כי המבנה בתהליכים שיפוצים ויש לסיים את כל העבודות עד ליום 1.8.2020.

ביום 9.6.2020 נשלחה לעוררת התראה/שימוע לפני אי מתן רישיון לשנה"ל תשפ"א בנימוק כי לפי טופס התאמת תשתית – על פי הערות יועץ הבטיחות – טופס ההתאמה שהוגש, אינו טופס סופי.

ביום 14.6.2020 הגישה העוררת טופס התאמת תשתית "נקי", ממנו למדים לכאורה כי המבנה מוכן מבחינה בטיחותית להפעלת גן.

המשיב ציין בכתב התשובה כי לאחר שהתקבל טופס התאמת תשתית 'נקי' עלה חשש כי תוכנו אינו תואם למציאות וכי העוררת מנסה להציג מצג שווא. משכך, בתאריך 9.7.2020 נשלח יועץ בטיחות מטעם המשיב לגנים ואז התברר כי הגנים עדיין בשיפוץ ואינם ערוכים כלל לפתיחת שנה"ל תשפ"א. בעקבות כך נדחו בקשות העוררת.

המשיב הבהיר כי שומה היה על העוררת להיות מוכנה לפתיחת הגנים כבר ביום בו הוגשה בקשת הרישוי, לא כל שכן בחודש יולי שקדם לפתיחת שנה"ל, פחות מחודשיים לפני פתיחת שנה"ל. העוררת הציגה מצג שווא שהתגלה רק עקב ערנות אגף הרישוי. חומרת המעשה מתוארת על ידי המשיב לנוכח העובדה כי הוא אינו יכול לערוך בדיקות מקיפות וקפדניות ללא הרף ועל כן האמון שניתן לבעלויות גדול ותואם את מידת האחראיות המוטלת עליהם עם קבלת רישיון להפעלת מוסד לימודי. כאשר בעלות מפירה את האמון ומגישה טפסים שאינם תואמים את המציאות, תוך יצירת מצג שווא, היא פוגעת באופן קשה בהליך הרישוי. לטענת המשיב די במעשה שנעשה כדי לדחות את הערר.

בכל הנוגע לאילוסי הזמנים בהם הייתה מצויה העוררת לטענתה ושנכפו עליה, נטען כי לפי המבדק שהגישה העוררת, הביקור של הבודק מטעמה במבנה בית הספר נערך כבר בחודש ינואר 2020. אולם, הגנים לא היו מוכנים אפילו בחודש יולי 2020 וגם אם היה מקום לבוא לקראת העוררת בנסיבות העניין, לא ניתן לקבל את הגישה שמציגה העוררת כי עומדת לה הזכות להיות מוכנה לפתיחת שנת הלימודים בכל מועד שיקבע על ידה, לא כל שכן ביום 26.8.2020 שלפי טענתה זה המועד בו הייתה מוכנה לפתיחת שנת הלימודים.

המשיב טען כי גם בבקשה לחידוש רישיון על הבעלות שמגישה בקשה להיות מוכנה לפתיחת שנת הלימודים בעת הגשת בקשת הרישוי ולכל הפחות כמה חודשים לפני פתיחת שנת הלימודים.

המשיב דוחה את טענת העוררת בדבר העדר מענה חלופי לתלמידים ולטענתו אין במכתב מנכ"ל העירייה כדי לבסס טענה מעין זו.

דיון והכרעה

ביום 29.11.2021 קיימה הוועדה דיון בנוכחות נציגים מטעם העוררת ונציגים מטעם המשיב.

לאחר ששבנו ועיינו בכתבי הטענות ושמענו את טענות הצדדים החלטנו לדחות את הערר ולהלן נימוקי החלטתנו. המבקש להקים ולנהל בית ספר, חייב על פי חוק לקבל רשיון ממוסד החינוך להפעלת בית הספר. כך נקבע בסעיף 3 לחוק פיקוח:

"לא יפתח אדם בית ספר ולא יקיימו אלא אם יש בידו רשיון לפי חוק זה ובהתאם לתנאיו ולא יפרסם אדם פתיחת בית ספר אם אין עליו רשיון כאמור (להלן-רשיון)".

המבקש רשיון למוסד חינוך נדרש לפנות בבקשה למנכ"ל משרד החינוך ולצרף לבקשתו את פרטים הנדרשים על פי חוק ולעמוד בכל ההוראות הקבועות בחוק, בתקנות ובנהלים. הבקשה נבחנת על ידי אגף לחינוך מוכר שאינו רשמי במשרד החינוך בהתאם להוראות חוק הפיקוח, לתקנות פיקוח על בתי ספר (בקשה לרשיון) התש"ל – 1970, לכללי פיקוח על בתי ספר (מבחנים למתן רשיונות), התשל"א-1971, ולנוהלי משרד החינוך. בין היתר, יש צורך לקבל אישור של משרד הבריאות, לקיים רמה נאותה של תכנית לימודים, הכשרת סגל, לעמוד בתנאי בטיחות הנדרשים ולהראות בסיס כספי לקיומו של בית הספר (ר' בית הספר (ר' בין היתר סעיפים 4-6 לחוק הפיקוח).

סעיף 9(א) לחוק הפיקוח, קובע כדלהלן:

(א) "לא יתן המנהל הכללי רשיון אלא אם הוא סבור כי תובטח רמה נאותה בהתאם לתקן ולנהוג בסוג בית-הספר שהבקשה מתייחסת אליו בעניינים המפורטים להלן:

- (1) תכנית הלימודים, מערכת השיעורים ומשך הלימודים;
- (2) הכשרתם וכשרם המקצועי של סגל עובדי החינוך;
- (3) מבני בית-הספר והגישה אליהם, החצר, מספר הכיתות וחדרי-הלימוד, הספח והשירות;
- (4) תנאי הבטיחות בבית-הספר;
- (5) הריהוט והציוד של בית-הספר;
- (6) הבסיס הכספי לקיום בית-הספר.

(ב) במתן החלטתו בדבר העניינים המפורטים בסעיף קטן (א), יתחשב המנהל הכללי בסוג בית הספר ובגילם וצרכיהם של התלמידים – הכל בהתאם לכללים שהתקין שר החינוך והתרבות בהתייעצות עם ועדת החינוך והתרבות של הכנסת".

נפנה לאמור בהחלטה בתיק בש"א (מחוזי חי) 31615-05 עמותת "ביחד" - רשת לקידום מצויינות בחינוך נ' רונית תירוש - מנכ"לית משרד החינוך (נבו, 7.11.2005):

"חוק הפיקוח נועד להסדיר את הרישוי והפיקוח על בתי-הספר. החוק קובע כללים שנועדו לאזן בין אינטרסים שונים, מחד; קיים אינטרס ציבורי חברתי, להבטיח חינוך נאות לכל ילד בישראל. חינוך נאות שכזה מחייב הקפדה על רמה פדגוגית נאותה, על טיבם של התכנים והערכים המוענקים לילדים, על תנאי הלימודים לרבות תנאים סניטריים, בטיחות המבנים, על רמתם והכשרתם של המורים והמחנכים וכו'. חינוך נאות כולל בחובו גם את האינטרס לחנך את בני הנוער לשיוויון, לכיבוד האחר והשונה, כיבוד ערכי העם והמדינה וכו'. לאינטרסים אלו יש להוסיף שיקולים תכנוניים ותקציביים שהרי הקמת מערכת חינוך ארצית דורשת תכנון והקצאת אמצעים, משאבים וכוח אדם מתאימים לכל הציבור".

נוהל רישוי והכרה גן ילדים חדש בחינוך מוכר שאינו רשמי מורה כי בקשות לקבלת רישיון יוגשו במערכת הממוחשבת עד ליום 31.3. הבקשה הוגשה על ידי העוררת ביום 10.5.2020. הובהר לנו בעבר, כי דחייה זו ניתנה לאור הקורונה והסגרים באותה עת.

אנו סבורים כי הליך העתירה המינהלית שעניינה מכרז להקצאת מבנים בעיר טירה אינו רלוונטי לענייננו ולא הוכח כי ניתנה הסכמה שנוגעת למשיב בכל הנוגע לרישוי הגנים כמתחייב לפי החוק, לא כל שכן הסכמה שמזכה את העוררת לעמוד בדרישות הבטיחות רק בחודש אוגוסט 2020 כפי שקרה בפועל לטענתה. אומנם בדיון בפנינו נטען כי הייתה הסכמה בעניין מצד המשיב אולם זו לא הוצגה (ר' בעמ' 4, 5, 6 לפרוטוקול הדיון).

ב"כ העוררת טענה בדיון כי מאחר שהתנהל הליך משפטי, העוררת כבר חיפשה תוך כדי ההליך מבנים חלופיים, אותם מצאה לקראת חודש פברואר 2020 והחל מחודש מאי אותה שנה, כאשר הייתה הסכמה לעבור למבנה אחר, היא החלה לשפץ את המבנה והגישה במקביל את בקשת הרישוי (עמ' 8 לפרוטוקול הדיון).

נציין כי האמור אינו מתיישב אם תוכנו של דו"ח התאמת תשתית ליעודה לשנת הלימודים תשפ"א אשר הגישה העוררת בחתימתו של המהנדס קונסטנטין מיום 27.4.2020. בדו"ח זה מצויין כי המבדק של המהנדס נערך כבר ביום 15.1.2020. בנוסף, לא ברור מדוע צויין בדו"ח זה כי יש לסיים את כל העבודות עד ליום 1.8.2020 וכי לא ניתן היה לסיים את העבודות במועד מוקדם יותר, אלא רק כחודש בסמוך לפתיחת שנת הלימודים.

נעיר כי בדו"ח ביקורת תברואתית בגן הילדים שהגישה העוררת מיום 27.4.2020 צויין כי הביקורת נערכה ביום 27.4.2020 וזאת בשונה מהדו"ח הקודם כאמור, בו צויין כי הביקורת נערכה ביום 15.1.2020.

לשאלת יו"ר הוועדה כיצד מופיע התאריך 15.1.2020 ע"ג הדו"ח שנחתם ביום 27.4.2020 לא ניתנה לדעתנו תשובה מספקת ונטען על ידי ב"כ העוררת כי המבנה נמצא רק בחודש פברואר באותה שנה (ר' עמ' 11 לפרוטוקול הדיון).

בכל הנוגע לדו"ח התאמת תשתית 'הנקי' שהגישה העוררת ביום 9.7.2020 טענה ב"כ העוררת בדיון כי לשיטת העוררת מדובר אכן בטעות. נפנה לדברים הבאים מתוך פרוטוקול הדיון:

"העוררת קיבלה איזה שהוא טופס מהיועץ בטיחות והגישה אותו למערכת בלי שהיא הבינה מה מדובר שם" (עמ' 8 לפרוטוקול הדיון);

"...וברור שנפלה פה טעות בטופס הזה. בעצם מה שקרה, זה שהעוררת בתום לב, נציגי העוררת, אני לא יודעת מי מהם שיושב פה, אבל קיבלו טופס מיועץ הבטיחות והעלו אותו לאתר בלי להבין את המשמעות שלו. הם לא הייתה להם שום כוונה לספר עובדות לא נכונות למשיב וככל הנראה בהיסח הדעת, הטופס נשאר נקי, ועובדה, שוב אני חוזרת, שהעוררת מראש אמרה שעד אוגוסט היא לא תסיים את העבודות. מראש היא אמרה שזו תוכנית העבודה שלה" (עמ' 11 לפרוטוקול הדיון).

יצוין כי העוררת טענה בדיון כי הדו"ח התאמת תשתית 'הנקי' הוגש רק בהתייחס לגן אחד אולם ב"כ המשיב הבהיר בדיון כי לפי מערכת הרישוי, אותו טופס הוגש לשני סמלי הגנים (ר' בעמ' 34 לפרוטוקול הדיון).

לא נוכל לקבל את טענת העוררת כי היא העלתה את הדו"ח התאמת תשתית 'הנקי' מבלי להבין את המשמעות של המסמך, וזאת לצד טענתה כי היא בעלות שפועלת שנים ברישיון ומכירה את הנהלים (ר' בעמ' 14 לפרוטוקול הדיון). הטופס הוגש בסמוך לאחר המועד בו קיבלה את מכתב ההתראה לשימוע ששלח המשיב לעוררת ביום 9.6.2020 בו צויין כי דו"ח התאמת התשתית שהוגש אינו סופי וכי על העוררת להתייחס בדחיפות לאמור בהתראה לא יאוחר מיום 16.6.2020. התאריך שמופיע ע"ג הדו"ח התאמת תשתית 'הנקי' שנחתם על ידי המהנדס קונסטנטין מטעם העוררת הוא 11.6.2020 והוא הוגש ביום 14.6.2020, כלומר יומיים לפני התאריך הסופי להגשת המסמך כפי שנקבע במכתב ההתראה מטעם המשיב.

ב"כ העוררת, עו"ד ויסאם, טען בדיון כי הגשת הטופס התאמת התשתית 'הנקי' שאין בו התייחסות כלשהי לשיפוצים במבנה אינה טעות של העוררת אלא של עורך הביקורת (ר' עמ' 21 לפרוטוקול הדיון). גם טענה זו אין לקבל. העוררת היא זו שהגישה את הבקשה לרישיון והיא זו שהגישה את טופס האמור, שהוא שגוי גם לטענתה (או מטעה בניסיון להציג מצג שווא לטענת המשיב). לא ניתן להפחית מהאחריות המוטלת על העוררת לדיווח השגוי והמטעה שהוגש על ידה. מצופה היה כי תשכיל להבין את תוכנם של המסמכים שמוגשים מטעמה ועל ידה, וגם אם מדובר במהנדס שמופיע ברשימת המהנדסים שמאושרים לערוך בדיקת תשתית, הדבר לא גורע מאחריותה כאמור. ניתן לראות בנקל שאין בטופס כל אזכור לעבודות השיפוצים במבנה ובפרק הסיום של הטופס מצויין כי:

"לאור ממצאי המבדק הערכת הסיכונים והתוכנית לשיפור הבטיחות הריני קובע כי מבחינה בטיחות אין מניעה לייעד את התשתית שנבדקה בפרטי המוסד לעיל לשמש כמוסד חינוך".

יתרה מכך, נציג הבעלות חתום אף הוא על הטופס וגם לנוכח עובדה זו מוטלת על העוררת אחריות מלאה לתוכנו השגוי והמטעה של הטופס.

הגשת דו"ח אשר מציג מצג שווא, מוטעה ומטעה, מכשיל את המשיב בעבודתו ליישום הוראות החוק והנהלים וללא ערנות אגף הרישוי עלולה הייתה לקרות תקלה חמורה, של פתיחת גן מבלי שהתקבל אישור בטיחות כדין. זאת גם לו הייתה מוכחת הטענה כי בחודש אוגוסט 2020 סיימה העוררת את השיפוצים במבנה, טענה שלא הוכחה ולא אומתה עובדתית בפנינו.

הליך הרישוי אינו הליך טכני אלא מתבצעות במסגרתו בדיקות מהותיות משמעותיות וחשובות בהיבטים רבים, והדברים מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בהיבטים בטיחותיים. ראו את קביעותיה של ועדת הערר בערר 54/13 מ.ח.ת. מוסדות חינוך נ' משרד החינוך (החלטה מיום 10.11.13):

"פעולת הרישוי אינה פעולה טכנית גרידא אלא פעולה הבאה להגשים את זכותם של ילדי ישראל לחינוך באופן הולם ומספק. משכך, התנאים שנקבעו בחוק הפיקוח ועל ידי המשיב חייבים לעולם להיבחן דרך משקפיים המבקשות ליתן לילדים הלומדים במוסד החינוכי אפשרות לממש את זכותם לחינוך..."

במכתב ההתראה שקיבלה העוררת מיום 9.6.2020 נקבע כי התייחסות לדו"ח התאמת התשתית תוגש לא יאוחר מיום 16.6.2020. אין מחלוקת כי במועד זה, גם לשיטת העוררת, המבנים היו עדיין בשיפוצים, והעוררת לא ביקשה ולא קיבלה ארכה מהמשיב לעמוד בדרישות במועד לאחר 16.6.2020, כך שבכל מקרה, העוררת לא עמדה בתנאים במועד שנקבע וגם מטעם זה דין הערר להידחות.

לעניין זה נפנה לדברי לעניין זה הבהיר ב"כ המשיב בדיון כך:

"נהלי הרישוי אומרים – טופס התאמת תשתית, אני רוצה לצטט מנהלי הרישוי, סעיף 2 בעמ' 9, הגשת טופס התאמת תשתית למבנה, אשר נמצא בשלבי בניה ובשיפוצים, לא יתקבל והבקשה תידחה על הסף. טופס התאמת תשתית הוא טופס סף, צריך להגיש אותו עם הגשת הבקשה. צריך להגיד – המבנה מוכן. אם המבנה לא מוכן, אין עמידה בדרישת סף" (עמ' 29-30 לפרוטוקול הדיון).

נוסיף כי גם בקשה לקבל רישיון למבנה חדש אליו מועבר גן שפעל ברישיון צריכה להיבחן בהיבטי בטיחות ובהיבטים חשובים נוספים, כבקשה חדשה וממילא בכל הנוגע לבטיחות אין משמעות לעובדה שהגן פעל ברישיון במבנה אחר והבחינה מתבצעת ביחס למבנה החדש. ר' בעמ' 39 דברי ב"כ המשיב בפרוטוקול הדיון:

"מבחינת נהלי הרישוי, זה בקשה חדשה, כי המבנה הוא חדש. אנחנו מתייחסים לזה כחדש, בגלל שבעצם בטיחות ובריאות זה מקום שהוא מבחינתנו חדש" (ר' גם דברי ב"כ המשיב בעמ' 40 לפרוטוקול הדיון).

על העוררת היה להיערך מבעוד מועד לקראת הגשת הבקשה לרישיון. לטענתה, היא מצאה את המבנה החדש בחודש פברואר 2020. אולם, לפי טופס התאמת תשתית ביקורת הבטיחות בוצעה במבנה עוד ביום 15.1.2020. לא הובהר אילו שיפוצים בוצעו במבנה, ובכל מקרה כאמור, האחריות לסיום השיפוצים במועד הגשת הבקשה או בסמוך לאחר מכן מוטלת על העוררת ולא ניתן להטיל בנסיבות העניין אחריות על המשיב.

נוסיף כי לנוכח העובדה שבמועד בו נערכה ביקורת של לשכת הבריאות, בתאריך 12.7.2020, המבנה היה עדיין בשיפוצים, לא התקבל אישור של לשכת הבריאות בגין שנה"ל תשפ"א וגם מטעם זה, לא ניתן לקבל את טענות העוררת להענקת רישיון לשנה זו (ר' עמ' 18 לפרוטוקול הדיון).

אנו דוחים את טענת ב"כ המשיב כי העובדה שטרם נערכה ביקורת של לשכת הבריאות היא הרחבת חזית. מדובר בפועל יוצא מהעובדה שהתבררה לפיה האישור שניתן על ידי מהנדס מטעם העוררת שחתם לכאורה על טופס התאמת תשתית בו צויין כי בתאריך 11.6.2020 המבנה תקין ועומד בכל דרישות הבטיחות.

בנוגע לטענת העוררת כי לא ניתנה לה זכות שימוע בשים לב לעובדה שמדובר בגן שפעל בעבר במבנה אחר, כפי שציינו, בכל הנוגע למבנה ולבחינה הבטיחותית מדובר בבקשה זהה לבקשה חדשה. מעבר לכך, ניתנה לעוררת התראה/שימוע להתייחס לעובדה שבדו"ח התאמת תשתית מיום 27.4.2020 הגן אינו עומד בתנאים וכמענה להתראה או לזכות שימוע היא הגישה את הטופס שהוגדר על ידה כטעות. לעניין זה נקבע בפסק דין בעמ"ן (מחוזי י-ס) 20402-10-12 נהלל - מושב עובדים להתיישבות חקלאית שיתופית בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד החינוך (נבו) (21.1.2013):

"לא נמצא כל מקור בדין שקיימת חובה על הרשות להתרות על קיומם של מחדלים מצידו של מבקש זכות עובר לדחיית בקשתו. הדברים נכונים ביתר שאת במקרה זה בו המערער לא הגיש 7 מתוך 8 ממסמכי היסוד הנדרשים להגשה במועד הגשת הבקשה לרישיון. התרשמות הוועדה מהמערער שהוא לא ייחס את החשיבות המתבקשת להליך הרישוי וסבר "כנהוג במקומותינו כי יהיה בסדר" (כך דברי הוועדה), הייתה אפוא, מוצדקת".

העוררת טענה כי אין חלופה לתלמידים ובתמיכה לכך צירפה מכתב של מנכ"ל עיריית טירה מיום 30.11.2020. ב"כ המשיב טען כי בטירה קיימים מבנים ריקים שהעירייה לא רוצה או מעדיפה את העוררת על פני הפעלת הגנים (עמ' 47 לפרוטוקול הדיון).

איננו סבורים כי בנסיבות העובדתיות של מקרה זה, הטענה הוכחה עד תום באופן שמצדיק הענקת רישיון וקבלת הערר, בשים לב לקביעות שקבענו במסגרת החלטתינו זו כמפורט בה. המבנה לא עמד בדרישות הבטיחותיות באופן שמאפשר הענקת רישיון ולא ניתן להיעתר לטענות העוררת בשים לב להתנהלות הקלוקלת.

לא מצאנו כי העוררת הצביעה על עילה שתצדיק לחרוג בעניינה מן הקבוע בנהלי המשיב או את התערבותנו בשיקול הדעת המקצועי של גורמי המקצוע במשיב.

לנוכח האמור לעיל החלטנו כי החלטת המשיב היא סבירה, לא נפל בה פגם ולכן החלטנו לדחות את הערר.

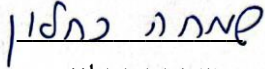
סוף דבר, הערר נדחה.

אין צו להוצאות.

זכות ערעור לפי סעיף 14א לחוק הפיקוח לבית המשפט לעניינים מינהליים בהתאם לתקנות בתי משפט לעניינים מינהליים (סדרי דין) התשס"א-2000.

ניתן היום ט"ו באלול תשפ"ב, 11.9.2022.

שמחה כחלון
חברת ועדה

מיטל קורקוס, עו"ד
יו"ר הועדה

אפרת קפלן, עו"ד
חברת ועדה